

og blottede først Hovedet i samme Øjeblik han begyndte at tale.

Der var endnu en Del Uro, saa næsten ingen kunde høre, hvad han sagde. Der blev raabt »Hys«; men inden der blev Ro, var han allerede færdig med sin Tale. Man saa ham svinge sin Hat i Luften, og et Par Mennesker raabte Hurra. Det oplystes bagefter, at det havde været et Leve for Fædrelandet.

Nu traadte Pastor Gaardbo frem som Mødets indledende Taler. Det vakte Skuffelse hos de mange Fremmede, der alene var kommen for at se og høre Enslev. Det var nysgerrige, der var løben sammen her som til en Folkeforlystelse. Der var Købstadfolk fra hele Fyen, Landliggere fra Svendborg og Taasinge, Flokke af hvidklædte unge Piger, der ikke vidste andet om Enslev, end at det var ham, der udgav »Femte Juni«, hvor alle de vittigste og respektstridigste Journalister fik Lov til at tumle sig. Der var Kommiser og Soldater, og der var skulende Landevejsbisser, der taknemlig huskede Enslev som den Minister, der havde holdt sin Haand over den fattige Mands Snaps og gjort Tvangsanstalter og Arrester til menneskelige Vinter-Opholdssteder.

Disse mange Fremmede gjorde ingen Hemmelighed af deres Utilfredshed med den unge Præst. De kendte ikke hans Navn fra Aviserne og brød sig